

[Sinnbeck.]

pelt er at nedlægge modstanderen, ned på gulvet med ham. Det gælder om at få blodet til at flyde, og det kan ikke undgå at appellere til de laveste instinkter. Jeg betragter disse sidste amerikanske eksempler som rene orgier i brutalitet.

Jeg erkender fuldt ud, at sådan har det ikke været herhjemme, men vi har dog for nylig set, hvorledes en fremragende dansk professionel bokser lå bevidstløs på ringgulvet, da han blev erklæret for Europamester, og vi ved også, at han i hvert fald skulle have de første 8 dage i sengen, før han kunne rejse sig. Om han er rask nu, er der vel ingen, der med sikkerhed kan sige, før de sidste undersøgelser er foretaget. Men uanset om man drøfter amerikansk eller dansk professionel boksning, så tror jeg, at den kendte sportsskribent og sportsmand Knud Lundberg har ret, når han siger, at det, der adskiller denne foreteelse fra al sport, er dette, at i professionel boksning drejer det sig direkte om at skade hinanden. Det er navnlig hele spørgsmålet om hjerne-læsioner.

Må jeg tillade mig at citere, hvad en dansk ekspert, den danske idrætslæge, J. Marquardsen, har sagt til bladet BT om disse ting. Han siger:

„Hvis slaget rammer hovedet, kan der opstå punktformede blødninger i hjernen med forandringer af blivende karakter. Men kraftige slag i hovedet vil altid give forstyrrelser i hjernens funktion, uanset om der er bevidstløshed eller ej. Bokseren får en række gentagne små hjernelæsioner, der tilsammen forårsager udbredte beskadigelser med spredte ardannelser i hjernevævet.“

Videre tilføjer denne kendte idrætslæge, at det navnlig er inden for den professionelle boksning, man oplever de såkaldte ringvrag, og han siger om dem, at hvis de fortsætter med dette boksearbejde, vil det ende med, at de på grund af de læsioner, de har fået, vil få en slingrende gang, udvisket tale og nedsat hukommelse.

Jeg er overbevist om, at de fleste vil give mig ret i, at det ikke er formålet med god og sund idrætsudøvelse at skabe vrag.

Det er rigtigt, at der kun er ganske få professionelle bokser i Danmark, men det er heller ikke alene af hensyn til dem, jeg

ønsker et forbud indført. For mig spiller den forrående indflydelse, som den professionelle boksning har på et stort publikum, afgørende ind.

Knud Lundberg siger også i en artikel i Aktuelt, at han har overværet en boksekamp, hvor publikum kom mere eller mindre i ekstase. En ung pige sprang op på en stol og skreg ud over salen: slå ham ihjel, slå ham ihjel, og, tilføjer Knud Lundberg, det er mit indtryk, at det var den stemning, der herskede i hele salen. Jeg tror, Knud Lundberg har ret, og jeg mener, at denne form kun taler til de laveste instinkter. Det har ikke noget med sport at gøre, men det har noget med penge, blod og livsfare at gøre. Derfor er det min opfattelse, at man i et ordentligt samfund må sætte en stopper derfor, og det skulle glæde mig, om den højtærede justitsminister vil tage initiativet dertil.

Jeg skal ikke sige meget om amatør-boksning. Jeg ved, at adskillige af de problemer, jeg har nævnt her, også hersker på det område, men det er min opfattelse, at langt de fleste ledere inden for denne sportsgren føler et betydeligt ansvar, at de er klar over, at der må gøres mere i retning af ordentlig træning, tilstrækkeligt lægetilsyn, og at de også vil samarbejde med lægeinstitutioner om en virkelig kontrol.

Hvad angår den professionelle boksning, kan jeg fuldt ud tilslutte mig en kollega i den svenske rigsdag, der sagde følgende: hvis vi forsøger at modarbejde vold ude i samfundet, kan vi ikke på samme tid tillade „organiseret vold“ for et betalende publikum.

På det grundlag håber jeg, vi kan få dansk forbud mod professionel boksning.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Efter den gældende ordning kan offentlige boksekampe ikke afholdes uden tilladelse fra politiet, og det gælder, hvad enten de deltagende bokser er amatører eller professionelle.

Endvidere har justitsministeriet, senest ved cirkulære af 20. marts 1956, fastsat almindelige retningslinjer for, hvilke vilkår der bør knyttes til en sådan tilladelse. Hovedbestemmelsen i cirkulæret er, at kampen skal overværes af en læge, der er udepeget af politiet, og at lægens påbud og